

UDK 808.62–087
Izvorni znanstveni rad
Primljen 26. ožujka 1999.
Prihvaćen za tisak 22. prosinca 1999.

Željka Brlobaš

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, Strossmayerov trg 2
10000 Zagreb
Elektronička pošta: *zbrlobas@ihjj.hr*

Kajkavski govor Repušnice (glavna fonološka i morfološka obilježja)

U radu se opisuje fonološki sustav (samoglasnici, suglasnici, prozodija) kajkavskoga govora moslavačkoga sela Repušnice kod Kutine i daju se glavne značajke morfološkoga sustava.

Opis fonološkoga sustava i glavnih morfoloških osobina kajkavskoga govora Repušnice temelji se na Upitniku za Hrvatski dijalektološki atlas. Podatke za Upitnik autorica je zabilježila tijekom istraživanja repušničkoga govora 1997. godine. Ispitanici su bili mještani rođeni uglavnom između 1920. i 1930. godine.

Repušnica je naselje (selo) u Moslavini s približno 2 500 stanovnika. Neposredni privredni i administrativni centar je Kutina, od koje je Repušnica udaljena oko pet kilometara. Naselje ima četverogodišnju osnovnu školu, crkvu (sa župnim uredom) i željezničku postaju. Stanovnici se većinom bave poljoprivredom, u novije vrijeme i obrtništvom, ili odlaze na posao izvan naselja (Kutina). Osim mještana starosjedilaca u Repušnici žive doseljenici iz Hrvatskoga zagorja¹, Like i Hercegovine.

S obzirom na fonološke i strukturne osobine govora, repušnički kajkavski govor zadržava osobine kajkavskih govora koje je još Ivšić, u

¹ Na ovo područje o doseljenu stanovnika iz Hrvatskoga zagorja pisao je S. Ivšić: "U istočnom dijelu kajkavskoga područja, osobito u čazmanskom i kutinskom srezu (na pr. u Osekovu), ima i dosta mladih različitih kajkavskih kolonista, – najviše iz Hrv. Zagorja, koji više ili manje čuvaju još svoj govor, no ja se na svojim dosadašnjim ekskurzijama nisam oko njih zadržavao." (Ivšić 1996: 75)

odnosu na akcenatske tipove i zemljopisno prostiranje, smjestio u turo-
poljsko-posavsku grupu.

1. SAMOGLASNICI

1. 1. Inventar

Samoglasnički sustav ima šest samoglasnika u dugim i šest sa-
moglasnika u kratkim slogovima².

<i>Dugi slog</i>		<i>Kratki slog</i>	
ī	ū	i	u
ē	ō	e	o
ĕ	ā	ę	a

Funkciju silabema imaju i / \bar{r} /, / \bar{r} /.

1. 2. Realizacija

U dugom naglašenom slogu varira izgovor samoglasnika \bar{o} i \bar{a} –
dugi samoglasnici \bar{o} i \bar{a} ostvaruju se često i nezatvoreno/srednje (\bar{o} , \bar{a}).

Kratki samoglasnik e također se ostvaruje i nezatvoreno/srednje
(e).

Nezatvoreni/srednji izgovor samoglasnika rezultat je većega utje-
caja književnoga jezika i obližnjih štokavskih govora.

Kratko o sporadično se izgovara zatvoreno, npr. *sin \bar{o} vec*, *onda*,
d \bar{o} biti.

1. 3. Distribucija

Dugi su samoglasnici uvijek naglašeni, kratki mogu biti naglašeni i
nenaglašeni.

Svi samoglasnici mogu se ostvariti na svim mjestima u riječi (u ini-
cijalnom, medijalnom i finalnom položaju). Ispred samoglasnika u na
početku riječi dolazi obično protetski suglasnik v , npr. *v \bar{u} ra*, *v \bar{u} jec*,
v \bar{u} snicę, *v \bar{u} gorki*, *v \bar{u} š*, ali *ufati se* 'nadati se', *u \bar{b} ojica*.

Uz \bar{r} , \bar{r} ne pojavljuju se popratni samoglasnici, npr. *s \bar{r} ce*, *k \bar{r} f*.

² Primjeri se daju prema transkripciji prihvaćenoj za Hrvatski dijalektološki atlas.

Na početku riječi, odnosno na početku korijena, ispred početnoga *o* obično dolazi protetsko *j*, npr. *jóke*, *jóšter*, *jóbrva*, *jósa*, *jópanek*, *jólę*, *jóblok*, *josíńę*. Prejotaciju nema prefiks *o-*, npr. *ópal*, *okręńul*.

Prejotacija postoji ispred *a* u imenima *Jána*, *Jága*.

Primjeri (donose se u fonetskoj transkripciji)³

Dugi slogovi (naglašeni)

<i>ĩ</i>	<i>nĩt</i> , <i>ručńik</i> , <i>zĩma</i> , <i>šĩvati</i> , <i>ogrĩńati</i>
<i>ē</i>	<i>lēk</i> , <i>sēno</i> , <i>vlēči</i> , <i>pēsęk</i> , <i>glētvo</i> , <i>pripovędati</i>
<i>ę</i>	<i>jęš</i> 'jež', <i>gręda</i> , <i>tętec</i> , <i>pętek</i>
<i>ā</i>	<i>jāk</i> , <i>siromāk</i> , <i>kopāč</i> , <i>dučān</i> , <i>brāńę</i> , <i>nājti</i>
<i>ō</i>	<i>kōst</i> , <i>kōža</i> , <i>škōla</i> , <i>tōrec</i> 'tvor', <i>snōplę</i>
<i>ũ</i>	<i>pũš</i> 'puž', <i>tũži</i> , <i>dũpsti</i> , <i>sũša</i> , <i>sũdec</i> , <i>rũka</i> , <i>sũza</i>
<i>ř</i>	<i>křt</i> , <i>křf</i> , <i>žřń</i> 'žrvanj', <i>vřlec</i> , <i>vřšęk</i> 'vrh', <i>xřbet</i> .

Kratki slogovi (naglašeni i nenaglašeni)

<i>i</i>	<i>imeti</i> , <i>lĩsica</i> , <i>pridošlica</i> , <i>čĩst</i> , <i>kopriva</i>
<i>e</i>	<i>męša</i> , <i>mręža</i> , <i>pęsma</i> , <i>vęnec</i> , <i>sęktra</i> , <i>zřęti</i> , <i>lęto</i> , <i>glęžen</i> , <i>grehóta</i> , <i>óvde</i>
<i>ę</i>	<i>žętva</i> , <i>s'ęsti sę</i> , <i>s'ęlo</i> , <i>pr'ęsti</i> , <i>škāńę</i> , <i>družĩńčę</i>
<i>a</i>	<i>jāgoda</i> , <i>slādęk</i> , <i>sāditi</i> , <i>pāprika</i>
<i>o</i>	<i>vóčka</i> , <i>kóšćica</i> , <i>bróskva</i> , <i>óratĩ</i> , <i>glĩbok</i> , <i>kolĩba</i>
<i>u</i>	<i>sũšica</i> , <i>klũpko</i> , <i>gũslę</i> , <i>kurũzję</i>
<i>ř</i>	<i>vřt</i> , <i>přst</i> , <i>trřs</i> , <i>mřtvec</i> , <i>břdo</i> , <i>mřzel</i> .

1. 4. Podrijetlo samoglasnika

Samoglasnici *ĩ*, *i*, *ũ*, *u*, *e*, *a*, *o* kontinuantne su odgovarajućih starohrvatskih samoglasnika. Osim toga:

<i>ē</i>	< <i>ě</i>	<i>cvęt</i> , <i>lęk</i> , <i>ręč</i> , <i>tęsen</i>
	< <i>ĩ</i>	u skupu <i>-ĩr</i> , npr. <i>krumpęř</i>
	< <i>ę</i>	<i>dęno</i> 'dno', <i>stęblo</i>

³ Primjeri se u cijelome tekstu donose u fonetskoj transkripciji.

- ẹ < ě *mrěža, pėsma, pėvati, lėnčina, sėkira, óbet, cedilka, méra, sėmeę*
 < ə *sládeę, čāmeę, sėñati, méęla, méša, dėska, dénes, s'ėdem, ósem*
- ē < ē *mėso, pėt, prijėti, počėti*
 < e u naknadno produženom slogu, npr. *čėla, plėča*
- ẹ < ə sekundarni poluglas *j'ėsem 'biti', nėsem*
 < ẹ *j'ėzik, tėmeę, slėmeę, ž'ėti*
 < ě *pr'ėd (prijedlog), kóřen, sr'ėča*
 < e *s'ėdem, ž'ėna, s'ėlo, j'ėlen, jáčmeę*
 < ě u slogu zatvorenom s *j* u nekim riječima: *kėj, krėj, dėj*
- ā < ā *lāš, dān, tāst, sān*
 < ā *žār, glāva, glāt 'glad', kāva*
- a < ə *lāžliveę, lāgati*
 < u imenima mjeseci, npr. *sėčan*, umjesto ẹ pod utjecajem književnoga jezika
 < ẹ *jáčmeę*
- ō < ō *nŏč, kŏža, rŏda, mŏj, sŏl, kŏst*
 < o *lŏneę*
- ū < ū *mŭš, pŭt, zŭp, rŭka*
 < ū *žŭč, pŭš, sŭnceę, žŭt, vŭk, žŭta, sŭza*
- u < u *rŭbača, mŭka*
 < ū *pŭn, dŭk, vŭna, pŭnica, jábuka*
 < ə *Vŭzem, vŭ (prijedlog), vŭn.*

Skup *er* u *čer- dao je punoglasje *ere*, npr. *čėrėšna, čėrėp*.

2. SUGLASNICI

2. 1. Inventar

Suglasnički sustav

<i>Sonanti</i>				<i>Šumnici</i>			
v			m	p	b	f	
	l	r	n	t	d		
j	↓		ń	c		s	z
				č	ž	š	ž
				k	g	x	

Suglasnik *x* se ili izgubio (osobito na kraju riječi) ili zamijenio drugim suglasnicima, npr. suglasnikom *v* (*búveŕ*), *l* (*pázulo*), *j* (*snéja*, *snéjin*), ali se čuva u pojedinačnim riječima, npr. *xíža*, *xřbet*, *xrpténača*, *groxáča* 'načve', *xřža*, *máxunę*, *grexóta*, *mexûr*.

2. 2. Realizacija

Nazalni sonant *n* ostvaruje se u svojoj velarnoj varijanti *ŋ* ispred šumnika *k*, npr. *ópaŋki*, 'Aŋka', 'Aŋkin.

Palatalne afrikate imaju uobičajenu kajkavsku srednju realizaciju – č, ž.

2. 3. Distribucija

Najvažnije obilježje distribucije suglasnika je ukidanje opreke po zvučnosti na kraju riječi pred pauzom, tj. u tom položaju stoje samo bezvučni suglasnici, npr. *zglóp*, *sněk*. Do ukidanja opreke po zvučnosti ne dolazi u prijedlozima ispred sonanata i vokala, npr. *ód męnę*, *prěd mę*, *z vāmi*.

Sonant *l* čuva se na kraju sloga u imenicama (npr. *vól*, *sól*, *stól*, *děl*, *žával*, *pépel*), pridjevima (npr. m. r. *mřzel*, *vęsęl*, *běl*, *sęlski*; glag. prid. radni *kūpil*, *dóšel*, *čital*).

Suglasnik *v* je sonant ispred samoglasnika i iza šumnika, a inače je zvučni šumnik. Bezvučni mu je parnjak šumnik *f*.

U poznatim kajkavskim slučajevima jedni suglasnici zamjenjuju se drugima ili onemogućuju pojavu nekih suglasnika u određenim suglasničkim skupovima tako da suglasnik ispada.

2. 3. 1. Zamjenjivanje suglasnika u skupovima:

<i>dl</i>	>	<i>gl</i>	<i>glětvo</i>
<i>tm</i>	>	<i>km</i>	<i>kmica</i>
<i>št</i>		<i>šč</i>	<i>gúščer, klěšča, koščica, dvorišče, ščėknuti 'uštipnuti', pūščati, vrīščati</i>
<i>mn</i>	>	<i>ml</i>	<i>gūmlo</i>
<i>skv</i>	>	<i>škv</i>	<i>škvōrec</i>
<i>tr</i>	>	<i>dr</i>	<i>drči.</i>

2. 3. 2. Ispadanje suglasnika:

<i>pč</i>	>	<i>č</i>	<i>čęla</i>
<i>pš</i>	>	<i>š</i>	<i>šęnica, šęnični</i>
<i>kč</i>	>	<i>č</i>	<i>čęr/či, čęrin</i>
<i>vl</i>	>	<i>l</i>	<i>lāsi, lāt 'vlat', lākno</i>
<i>vn</i>	>	<i>n</i>	<i>nūki</i>
<i>vt</i>	>	<i>t</i>	<i>tōrk</i>
<i>sur</i>	>	<i>sr</i>	<i>srāka, srākin</i>
<i>tvr</i>	>	<i>tr</i>	<i>čęrtitek, čęrti</i>
<i>tx</i>	>	<i>t</i>	<i>tōrec⁴</i>
<i>vs</i>	>	<i>s</i>	<i>sāki, si, sé</i>
<i>x</i>	>	<i>ø</i>	<i>lāt 'hlad', ladōvina, rėn, rāst, rūšt, rūška, lāče, krú.</i>

2. 3. 3. Skup *čr* čuva se u *čřf, čřvlif*, ali zamijenjen je sa *cr* u *cřn, cřnina*. Sekundarno *tj* u pojedinim se primjerima ne mijenja, npr. *smętję*, a u broju *tręjti* s anticipiranim elementom dalo je *jt*. Sekundarno *dj* (< *daj*) zadržalo se u primjeru *grōzdję*. Sekundarni skupovi *tj* i *dj* dali su *č* u primjerima *brāča, prūčę, rōžęn, zagrāžęn*.

2. 4. Podrijetlo suglasnika

Suglasnici su kontinuantne odgovarajućih suglasnika u starohrvatskom sustavu. Osim toga:

⁴ Vjerojatno je bio razvoj kako pretpostavlja P. Skok u *Etimologijskom rječniku hrvatskoga ili srpskoga jezika*, iako je manja mogućnost da je *tōrec* nastalo od *tvōrec* ispadanjem suglasnika *v*.

- v < ∅ pred početnim *ū, u*, npr. *uūjec, uūra, uūgorek*
 < x *būva, sūvi*
- j < x iza prednjih vokala *snēja, snéjin*
 < i u skupovima *jt, jd* u tvorenica s glagolom *iti 'ići'* kada prefiks završava vokalom, npr. *nājti, nājdēm, prējti, prējdēm*
- < ∅ *jōjer, jōblok, jōsa, vójsek 'vosak', jūžina 'užina'*
- r < r' npr. *mōre, škāre*
 < ž intervokalno u prezentu glagola *móći* i njegovih tvorenica, npr. *móreḡ, pomóreḡ*
- l < l̥ npr. *klūč, lūdi, dētēla, prijatēl*
- l̥ < u skupu *laj; zēļe, vēsēļe*
 < u sekundarnim skupovima, labijal + j, npr. *snōpl̥e, grōbl̥e*, ali *křpjē, krāvujē* 'kravlje'
- n < ñ u *sēčan, 'siječanj', gléžen, būben* 'bubanj' (osobito iza nepostojanih vokala), ali *kón, žřń*
- f < v ispred bezvučnih šumnika i na kraju riječi, npr. *ófca, křf*
 < hv *fāla, fāliti, zafāliti*
 < u posuđenica, npr. *fértun, fārof, fróštuk* 'doručak'
- ž < d' *řža, mēža, mēžāš, góspoža, prēža*
 < u posuđenica *ánžēl, xóža, žāk, žāval*, ali *žép*.

3. PROZODIJA

3.1. Inventar

Tri su naglaske u inventaru prozodema: \sim , \sim , $!$. U govoru nema prednaglasne i zanaglasne dužine.

Svi kratki silabemi mogu biti naglašeni i nenaglašeni, a svi dugi silabemi jesu samo naglašeni.

Dugi naglašeni silabemi mogu imati silazni i uzlazni ton.

3. 2. Realizacija

Sva tri naglasaka imaju tipično kajkavsku realizaciju.

Kratki naglašeni slog može se realizirati dugo, npr. *jajer*, *jöblok*, *öpal* (glag. prid. rad.), *vilica* kao sporadična fonetska pojava u govornikovu ostvaraju. Budući da se u repušničkom govoru sustavno ne dulji kratki slog s prenesenim naglaskom nego ostaje kratak (npr. *žèna* < *ženà*), realizacija ne odgovara ni akcentuaciji (s opisanim duljenjem kratkoga sloga) koju su našli Ivšić i Šojat u turopoljskim govorima (usp. Lončarić 1996: 56). Pojava se može objasniti i u skladu s onim što je Ivšić pisao o kajkavskom izgovoru kratkoga naglasaka (usp. Ivšić 1996: 49–51).

3. 3. Distribucija

Kratki je naglasak ' u jednosložnim i višesložnim riječima, npr. *stól*, *gróm*, *póst*; *tkáti*, *přsa*, *věčera*, *naprāviti*, *dvoriščę*. Ne postoji redovno u zadnjem slogu višesložnih riječi, osim u tuđicama, npr. *paradájs*.

Dugi je silazni naglasak ^ u jednosložnim riječima, u početnom slogu u riječi, npr. *kôst*, *sněk*, *cěl*, *vâl*; *sâni*, *môre*, i u posljednjem slogu u riječi, npr. *mexûr*, *ručník*, *vočňák*, *leptír*, *kotáč*, ali nije zabilježen u srednjem slogu.

Dugi uzlazni naglasak ~ (kajkavski akut) nije u jednosložnim riječima ni u zadnjem slogu riječi, npr. *lice*, *gnězdo*, *čělādę*, *siromâki*, ali *siromâk*.

3. 4. Podrijetlo naglasaka

Govor Repušnice pripada III. Ivšićevoj revolucionarnoj grupi ili mlađoj kajkavskoj, tipu III₂ (*žèna*, *letí*, *sūša*) (Ivšić 1996).

S obzirom na pregled tipova prozodijskih sustava kajkavskih govora M. Lončarića (Lončarić 1996., poglavlje *Prozodija*), repušnički govor pripada skupini A, podskupini b. U toj podskupini sustavi se razlikuju u odnosu na distribuciju prozodijskih obilježja prema položaju sloga (zadnjega i nenaglašenog) u riječi. U govoru Repušnice tri osnovna razlikovna obilježja podskupine ovako se ostvaruju: 1) duga naglašena otvorena i zatvorena ultima ostvaruje se silazno, npr. *letí*, *koláč* (silinu nosi prva mora dvomorne ultime),

2) kratka ultima (otvorena i zatvorena) gubi silinu, npr. *žèna*, *jězik*

3) izvan naglašenoga sloga gubi se opreka po kvantiteti.

Prozodijske se osobine podrijetla naglasaka izvode iz starohrvatskoga troaknenskoga sustava za kajkavske govore.

Primjeri podrijetla naglasaka:

- ˘ < ˘ *kôža, vûxo, mĕso*
< ˘ G jd. *bâp, rûk, krâf, žen; mexûr, vodĕr, žûl*
- ˘ < ˘ *rĕbra, plĕča, sūša, trĕjti, ôsmi, snôplę, jājce*
< – u penultimi dvosložnih riječi pred prvobitno kratkom naglašenom ultimom: *trāva, vrāta, glāva, rûka*
- ' < " u jednosložnim i neoksitonalnim dvosložnim riječima, npr. *snóp, vól, óko, slāma, nĕbo*
- < " u kratkoj penultimi ispred prvobitno kratke naglašene ultime, npr. *jĕzik, nóga, ženā*
- < " u medijalnom slogu, npr. *koliba, lopāta, karika, kobila, kopriva*.

U govoru se ne provodi metatonija ˘ naglasaka, npr. *mĕso, tĕsto* niti je zabilježena metatonija ˘ naglasaka, npr. *sūša, zĕļę*.

U primjerima *pósekel* (< *posĕkel*), *góvĕdina* (< *govĕdina*) izvršena je metataksa sa slogova s metatonijskim ˘ naglaskom prema početku riječi, odnosno silina je s metatonijskoga medijalnog cirkumfleksa pomaknuta prema početku riječi.

2. O OBLICIMA

Navode se samo neke najznačajnije osobine u morfologiji kajkavskoga repušničkog govora.

Imenice. U G mn. imenica muškoga roda nastavak je *-of*, npr. *vûkof, mĕdvedof, sūdof* (od 'bačva'), *dĕčkof*, a ako osnova riječi završava suglasnikom *c* ili palatalom, genitivni množinski nastavak ima alternantu *-ef*, npr. *zvônĕef, zājĕef, lônĕef, tĕličĕef* uz *mrāfcof*.

Izjednačeni su G i A jednine imenica muškoga roda u kategoriji "živo", npr. GA jd. *kónā*, te NA za "neživo", npr. *stólĕc*.

U nominativu množine imenica muškoga roda dokinuti su rezultati sibilizacije, npr. *vršňāki, vûki, búbregi*.

G jd. i DL jd. imenice ženskoga roda a-promjene razlikuju se nastavkom: G jd. *vóde* ~ DL jd. *vóde*.

Genitiv množine imenica ženskoga roda a-promjene izražen je nultim morfemom, npr. *žēn, rŭk, cŭr, kŏl*.

U instrumentalu jednine imenice ženskoga roda i-osnove imaju nastavak *-jum* koji redovito ima dugi silazni naglasak: *čerjŭm, rečjŭm, krvjŭm*. Imenice ženskoga roda a-osnove imaju u instrumentalu nastavak *-um* ili *-om*, npr. *nŏgum, tglum, rŭkom, jábukom*. Nastavak je *-om* rezultat utjecaja književnoga jezika.

Pridjevi. U sklonidbi pridjeva muškoga roda razlikuju se palatalni i nepalatalni nastavci, npr. *vrŭčęga ~ dŏbroga*.

Kategorija određenosti i neodređenosti pridjeva postoji npr. u N jd. muškoga roda, *vęlik – vęliki, stár – stári, nizek – niski*, a u nekih pridjeva i u drugim rodovima i kosim padežima, npr.

vóda je mŕzla ~ tŏ mŕzla vóda

cęsta je široka ~ tŏ širŏka cęsta.

Komparacija pridjeva je s uobičajenim nastavcima *-ši, -eši*, npr. *jákši, bólši, stáreši, nóveši, sŭveši, béleši*. Pridjevi s osnovom na *d* tvore komparativ sufiksom *-ši*, gdje *d* alternira s *j*, npr. *mlájši, slájši, rájši*, ali *tvŕži*. Pridjev *visok* ima komparativ *višji*.

Zamjenice. Osobne zamjenice *jŏ, tŭ* u instrumentalu glase (z) *męnum, tŏbum*.

Zamjenica 'tko' i njezine složenice pojavljuju se bez *t*: *kŏ, něko, niko*. Zamjenica *kaj* 'što' u ovom govoru ima oblik *kęj* (usp. točku 1. 4.).

Pokazne zamjenice u muškom rodu jednine glase: *ovę 'ovaj', tę 'taj', onę 'onaj'*.

Glagoli. Govor nema aorist i imperfekt. Vrlo su rijetko u upotrebi i glagolski prilozi. Futur se tvori od glagolskoga pridjeva radnog i svršenog prezenta glagola *biti*: *bŭm kŏpal*. U govoru se razlikuju infinitiv i supin. U tvorbi supina čuva se duljenje korijenskoga vokala u nekim primjerima, npr. *spáti – spŏt, bráti – brŏt*.

* * *

U radu je prikazan fonološki sustav i osnovne karakteristike u morfologiji kajkavskoga govora Repušnice. Kako na govor ovoga naselja sve više djeluje književni jezik (mediji i blizina grada) i govor doseljenika sa štokavskih područja, korisno bi bilo istražiti repušnički govor mlađe i srednje generacije stanovnika. Na temelju dobivenih podataka moglo bi

se utvrditi međuprožimanje kajkavskih i štokavskih utjecaja i načini njihova ostvarivanja.

Literatura

- Fonološki opisi srpskohrvatskih / hrvatskosrpskih, slovenačkih i makedonskih govora obuhvaćenih Opšteslavenskim lingvističkim atlasom* (1981), Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, Posebna izdanja, knjiga LV, Odjeljenje društvenih nauka, knjiga 9, Sarajevo.
- Ivšić, S. 1996: *Jezik Hrvata kajkavaca*, Matica hrvatska Zaprešić, Zaprešić.
- Lončarić, M. 1990: *Kaj - jučer i danas*, Ogleđi o dijalektologiji i hrvatskoj kajkavštini, Zrinski, Čakovec.
- Lončarić, M. 1996: *Kajkavsko narječje*, Školska knjiga, Zagreb.
- Moguš, M. 1971: *Fonološki razvoj hrvatskoga jezika*, Matica hrvatska, Zagreb.
- Skok, P. 1971–1974: *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika I–IV*, JAZU, Zagreb.
- Zečević, V. 1993: *Fonološke neutralizacije u kajkavskom vokalizmu*, Posebna izdanja Zavoda za hrvatski jezik, knj. 2, Zagreb.

Kajkavian Speech of Repušnica

Summary

In the paper the autor describes the kajkavian speech of Repušnica. She analyses the vowel, consonantal and prosodic inventory, describes the features of distribution of these inventories and shows the origin of phonemes and accentuation. In the end the main morphological characteristics are given.

Ključne riječi: Repušnica, kajkavski govor, fonologija

Key words: Repušnica, kajkavian speech, phonology